

Szerkesztőségi Iroda:

Nagy-Becskerek,

Zápolya-utca 1-ső szám,

hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Zápolya-utca 1.
hová a hirdetések, az előfizeté-
sek és a lap szétküldésére vo-
natkozó felszólalások intézendők.

Telefon 21 szám.

TORONTÁL

POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Nagybecskerek, 1901.

XXX. évfolyam. 44. szám.

Előfizetési árak:

Egész évre ———— 24 kor.
Félévre ———— 12 „
Negyedévre ———— 6 „
Egy hóra ———— 2 „
— Egy szám ára 3 fill.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik

vasár- és ünnepnapok kivételével
mindennap délután 5 órakor.

Péntek, február 22.

Wlassics Gyula mint debatter.

Budapest, 1901. február 21.

Nem határozott cél nélkül vezette be Wlassics közoktatásügyi miniszter maga költségvetésének tárgyalását. A vitának oly színvonalat akart biztosítani, mely illő legyen a fontos tárgyhoz. És elmondhatjuk, hogy ez tényleg sikerült is neki, amennyiben minden eddigi szónok rajta volt, hogy tárgyalagos legyen és a párt szempontot ne szöktesse nagyon a homlokterébe. Ez természetesen némi önkorlátozást tételez fel, mire nem mindenki képes és különösen a néppárti szónokoknak egészen meg kellett volna önmagukat tagadniok, ha ezt az önfékezést gyakorolni akarták volna, mert hisz' az ő nézeteik homlokegyenest ellenkeznek nemcsak a közoktatásügyi miniszter, hanem az egész képviselőház szabadelvű gondolkodásával is, egyedül a néppárt kivételével.

Erthető tehát, hogy miután nagyobb számú képviselő s közöttük a néppártnak két tagja is. Zichy János gróf és Pader Rezső, beszélt már a közoktatásügyi miniszter budgetjéhez, Wlassics is újból felszólt, hogy a hallott fejtegetésekre feleljen. Mindenekelőtt kijelentette, hogy minden eszmét és tanácsot, mely tárcáját illeti, komoly megfontolás alá veszi s amennyiben elveivel összeütközésben nincsenek, értékesíteni iparkodik. Áttért azután a miniszter a nevezett két néppárti honatya fejtegetéseire, hogy mindenekelőtt azzal a szemrehányással végezzen, mintha a katolikus autonómia ügyében halogató, késlekedő politikát követne. Az általa óhajtott, előzetes információt kiadta a hármass-bizottságnak s nyíltan kijelentheti, hogy ugyanazok a feltételek, melyek a kongresszus sikerét 1871-ben lehetlenné tették, kell, hogy ismét lehetlenné tegyék azt, ha ragaszkodnak hozzájuk.

Igen hatásosan lépett fel a miniszter

ama vád ellen, mintha a mostani nemzedék erkölcsatlenségeért a közoktatásügyi kormány lenne felelős. Teljesen érthető, mint lehet ily vádat emelni, mikor 13 000 felekezeti iskola van az országban. Főleg azonban a stréberséget róni a miniszter terhére igazságtalan s kérdi Padert, a nélkül, hogy bármire célozni akarna, hogy azok közt, kik felekezeti iskolát s aztán szemináriumot végeztek, nincsenek stréberok?

Igen hatásosan cáfolta le Wlassics a néppárt álláspontját, midőn nemes páthoszzal kijelentette, hogy nem fogadhatja el azt az álláspontot, hogy csak a felekezetek hivatvák iskola vezetésére. Az állami iskola még soha sehol nem ártott a vallásnak, de a felekezeti iskolák közt vannak olyanok, melyek az állameszmét nem erősítik.

Ezután Rátkaynak az ellen a követelése ellen fordult a miniszter, hogy a német nyelvet szorítsa ki az iskolákból. Anyira nem terjed a miniszter chauvinizmus, hogy ezt megtehetné! Ha Rátkay azt mondja, hogy az ifjúságot nem kell a német nyelv tanulásával kizárni, erre ő azt feleli, hogy a német és francia középiskolákban négy nyelvet tanítanak s nagy igazságtalanság lenne betenni a tudásnak egy oly gazdag forrását, minő a német irodalom.

Ezzel összefüggésben reflektált a miniszter Tisza István gróf fejtegetéseire. Ekkor az ellenzék erősen halljukozott, mire a miniszter tele humorral megjegyezte, hogy ne várjanak pikáns dolgokat, mert hisz megegyeztek, hogy a közoktatásügyi budget fölött pártállásra való tekintet nélkül nyilatkoznak. . . . Élénk derűtlenség fogta el az egész Házat, mire a miniszter Tisza István gróffal szemben megengedte, hogy a német befolyás a jogi kulturára vonatkozólag tényleg tulnyomó egyetemünkön, de ez természetes következménye a

német jogtudomány súlyának, melybe a források keresésénél bele kell tüköznie az irodalomnak. De nem nehéz egyes tudományágakra nézve a francia és angol befolyást is bebizonyítani. Nemzet, mely mint kulturnemzet akar élni, kell, hogy minden nemzetből a legjobbat tanulja el s nemzeti tulajdonná tegye. Végül a Ház zajos tetszése mellett jelentette ki a miniszter, hogy a tanszabadság nem pusztán frázis, hanem a valóságban kell érvényesülnie.

Hangos éljenzésben tört ki a Ház, midőn a miniszter beszédét befejezte és számos képviselő sietett őt sikertült második budgetbeszéd alkalmából szívélyesen üdvözölni. L. L.

HIREK.

Tájékoztató.

A gőzfűtő (telefon 118. szám) mindennap reggeli 8 órától kezdve délig az ural részére nyitva van; hőlgyek részére kedden és pénteken délután 5 1/2 óráig; ugyanazon napokon este 6-tól 8-ig ural részére is. A kődfűtő egész nap este 7 1/2 óráig nyitva marad.

Február 24. A kaszinó közgyűlése.

— Jégtörő Máttyás. Vasárnap lesz Máttyás napja, a jégtörő Máttyásé, akiről a hagyomány azt tartja, hogy ha jeget nem talál: hoz; ha pedig jeget talál: visz. Most talál soknál is többet és hihetőleg el fogja vinni, hogy a sord tél helyébe barátságos tavaszi napok jöjjenek.

— Kirendelés. Fülep György m. kir. városi állatorvost a törvényhatósági állatorvos mellé pár napra Csekonic Endre gróf, v. b. t. t. magyar-cernyai birtokára rendelték ki, hogy az ottani állományban a takonykór-gyanus lovakon oltásokat végezzen.

— Farkas a nagybecskereki határban. Mint a városi mezőőrök jelentik, a határbeli réteken pár nap óta két példány farkas álálkodik, amelyek elejtése szempontjából a vadász- és vadvéd egyeslet f. hó 24-én (vasárnap) hajtó-vadászatot rendez.

A „TORONTÁL“ tárcája.

Piroska.

— A „Torontál“ eredeti tárcája. —

Ott ültünk puha kényelmes szobánkban, nem törődve az ablakunk alatt járkáló didergő emberekkel, a fagyos idővel, a nagy csillag pelyhekben hulló hóval, a szamovár rithmikusz zenéje mellett elmerengtünk.

— Ha érdekel, elmondok egy történetet. Hallgass végig és ne szakíts félbe.

Es barátom eldobva cigarettjét, így szólt hozzám:

— Kicsi, vézna, vöröshajú leány volt, mikor megismertem. Vörös haja miatt csufolták Piroskának. Apja gazdag ember volt, ki nem igen törődött anyátlan gyermekeivel. Szépen járatta, kitaníttatta őket, de gondoskodása, szeretete tovább nem terjedt. Ha soká nézte őket, gyöngéd mosoly jött ajkaira és már-már ölébe akarta ültetni, becézgetni őket, midőn hirtelen undorral fordult el tőlük és ilyenkor mindig valami sajtáságos durva hangon mormogott valamit összeszorított fogai között; átkosta megboldogult hitvesét.

Különösen a legkisebbet, Piroskát, utálta, mert vörös haja volt, mint Zlinszky kapitánynak.

— A nyomorult! ha egyszer kezeim közé kerülne! . . . szisszgette és — ivásra adta magát.

— Kinek gyűjtsem a pénzt? Feleségem nincsen. Megcsalt és ezért meg kellett halnia. Saját kezével oltotta ki az életét, mikor rajtakaptam és meg akartam ölni azt a gyáva, nyomorult kapitányt. De megszökött . . . A gyermekeknek, kiknek nem én vagyok az apjuk? . . .

Es költekezett tovább. Járt az asszonyok között és pénzzel fizette a hűségöket. El akarta felejteni azt, aki megcsalta és pezsgő és asszonyok között keresett vigaszt. Néhány évig tartott ez így, míg egy szép napon nem volt már semmije.

Piroska ekkor tizennégy éves volt. Haja nem volt már vörös, hanem csodálatos módon, hosszú barna fonatokban omlott hóféhér tiszta vállára. Sötét szemei mint csillagok ragyogtak a holdas éjéből. Gyönyörű leány lett. Mindenki irigyelt és mindenki csodálta. Piroskának mindenről le kellett mondania, mivel apja korcsmát nyitott, miből nem tellett semmire. Így élt aztán szeretetlenül, egyedül, elhagyatva két évig. Ekkor megismerkedett egy csinos, deli fiatal emberrel, ki mindig ott settenkedett körülötte a korcsmában. En megszerettem Piroskát, de szólni erről nem volt bátorságom. Láttam, mint barátosnak meg jobban és jobban és fájt a szívem, mintha előre láttam volna a nagy vést, a nagy boldogtalanságot. Többször figyelmeztettem őt, hogy nincs ennek a nagy szerelemnek semmi értelme, mert annak a fiatal embernek komoly szándékai nincsenek és ez a dolog könnyen veszedelmessé válik. Ő ilyenkor szinte sörte odavetette nekem:

— Miért törődik ön ezzel? Van önnek ehhez joga? Ki bista meg azzal, hogy nyugalmamat felzavarja, érzelmeimet becsmérlje és nékem erkölcsi szónoklatokat tartson? Minderre nincsen szükségem és kérem, hagyjon evvel fel.

— Piroska, ne szóljon így hozzám. Ön nem tudja, mily érzelmekkel viseltetem kegyed iránt.

— Azt akarja tán mondani, hogy szeret? Nem hiszem. Es ha így is volna, hát bocsásson

meg, hogy kettőjük közül mégis csak Sándort választom.

Nem szóltam neki többé erről. Magamba fojtottam mérhetlen fájdalommat és aggodalmamat és csak néha tört ki szenvedésem, gyötrelmem és faldalmam csöndes éjszakákon, mikor gondoltam, hogy már mindenki alszik és sirtam és zokogtam és párnáimba fojtottam jajjaimat. Iszonyuan szenvedtem. De türtem csöndesen, néma megadással.

Es tovább is jártam hozzájuk a korcsmába. Tudod, hogy sohasem kedveltem az italt, de ő miatta megtanultam inni. Egy sarokasztalnál ültem rendesen, szemben Piroskával és a fiatal emberrel. Ritkán tudtam hallani egyetlen szót is, mit süttogva beszéltek, csak egyszer es azt a pillanatot el nem felejttem. Sándor, a fiatal ember, a leány kezét kezében tartva halkán beszélt vele. Az ivóban nem volt senki, csöndes volt minden. Ilyen idő volt épen, hideg téli est. Csak a kályha sístergő lángja zavarta néha egy pillanatra a csöndet. Háttal ültek felém és megfellekedtek rólam. Sándor hirtelen egyik karját a leány dereka köré fonva, magához ölelte őt és süttogta:

— Most tudom, hogy nem szeret. Ha szeretne csak egy kevéssé, úgy eljőnne velem, akarhatná, hogy boldog legyek. Jöjjön el Piroska, tegyen boldoggá!

Szédültem, de csak egy pillanattig; a másik pillanatban odaugrottam a fiatal emberhez, megkaptam a torkát és arcul ütöttem. Egy kis ideig csönd volt, aztán Piroska a dühtől sápadtan kiáltott rám.

— Nyomorult! ki a hársamból! Soha többé ne merészelje ide betenni a lábát! érti? Nyomorult!

— Gedeon László helyettes-koronaügyész halála. Gedeon László táblabíró, most kinevezett nagyváradi helyettes koronaügyész meghalt influenza-ból fejlődött tüdőgyulladásban. Beteg ágyához Purjesz tanárt hívták Kolozsvárról, de nem tudták megmenteni. A részvét óriási. Még csak 45 éves volt. A temesvári lottópörben, mint ügyész feltűnt. Gyászolja apja, felesége, két gyermeke és testvére, aki budapesti kuriai bíró. Ez a hír osztatlan részvétet fog kelteni Nagybecskereken is, ahol az elhunyt régebben sok jó barátot és tisztelt szerzett itteni hivataloskodása alatt.

— Farsang a börténben. Ily című tegnapi közleményünkben megemlékeztünk arról a mulatságról, melyet egy szűkebb körű társaság rendez a kaszinóban dr. Mihálovits Ödöné urhölgy védnöksége alatt. Mint veitünk a rendezőség közli, a mulatság tiszta jövedelme jótékony célra fog fordítani.

— Ló börze. Az angol hadsereg részére lovakat vásárló megbízottak még mindig városunkban időznek, mert még a vidéki gazdák is behozják eladó lovaikat, amiket a kereskedők átlag nagyon jó áron fizetnek meg. Így aztán Nagybecskerek mint loveladási központ lép előtérbe, ami arra indította a „Magyar király” kávéháznak egyik tulajdonosát, hogy a vidéki lovakból álló társaságát, hogy a vevők és eladók közt mint döntőbírósság szerepeljenek vitás kérdésekben. A kávéházi asztal aztán így valószínűsítős ló-börzvé alakult át, élénk vitákat okozva egy-egy lóügy elintézésénél. Nem sokára megérjük, hogy a gabonatörszén grasszáló papirosbuza nálunk a papiros ló alakjában kél életre, vagyis vesznek és eladnak majd lovakat határidő árforlyam szerint. Most a hausse irányzat az uralkodó, amit a transzváli keresletnek lehet betudni; de később bizonyára a baisse is be fog köszönteni, ami valószínűleg sprengolni fogja a nagybecskereki lóbörzét.

— A sikos járdák. A szerdai hó újra betemette a járdákat és még mindig igen sok ház van a városban amely elöl nincs eltakarítva a hó, csupán a járókelők által kitéposított ut teszi lehetővé a közlekedést. Pajkos utcai gyermekek aztán ezt a kitéposított hójárdát, mely az éjjeli csontkeményre megfagyott, kicsuszkálják és így ilyen nyilvános utcai jégpályák mellett életveszedelemmel jár a gyalogszerrel való közlekedés. Lépten-nyomon ki van téve minden ember a balesetnek, hogy a sikos utakon nyakát zsegi, vagy kezét lábát törje. Nem ártana, ha a rendőrség ismételőre a múlt ri havazás alkalmával köv tett eljárását, amikor a hirságolástól való félelem következtében egy huszonnégy alatt tisztára voltak takarítva a város összes gyalogjárdái és ami fő, a hevenyészett jégpályák eltávolítva.

— Köszönetnyilvánítások. A Nagybecskereki Takarékpénztár igazgatósága 25 kor., a Torontál-megyei Takarékszövetkezet igazgatósága 60 kor. adományt küldött az Iskolagyermekbarát-egyletnek, a melyért hálás köszönetét fejezi ki mindkét t. igazgatóságnak az Iskolagyermekbarát elnöksége.

A „Torontáli takarékszövetkezet és hitelbank” tekintetes igazgatósága a helybeli állami polgári iskola diákszegélyező egyesülete részére, valamint a felső kereskedelmi iskola szegénysorsu tanulói segélyezésére 50—50 koronát szíveskedett adományozni, mely adományért ezton is hálás köszönetet mond az állami polgári és felső kereskedelmi iskola igazgatósága.

— Népszámlálás a vármegyében. Az alibunári járásban legutóbb megejtett népszámlálás eredménye a következő:

	1890	1900	Szaporodás	Apadás
Alibunár	4322	4593	271	—
Dobricza	3031	2933	—	91
Ferdinándfalva	1453	1467	24	—
Iánca	2914	3165	251	—
Kévi-Szöllős	2902	2782	—	120
Kis-Margitta	1071	1035	—	36
Román-Petre	6018	6039	21	—
Sándorfalva	852	939	87	—
Számos	2713	2627	—	86
Vég-Szt.-Mihály	3369	3943	574	—

— Felülfizetések. A f. hó 2-án megtartott türelő-bálon az önkéntes türelő egyesület céljaira felülfizettek: Rónay Olga 60 korona; Nagybecskereki takarékszövetkezet és előleg-egylet, mint részvénytársaság 50 korona; dr. Demkó Pál 40 korona; Rónay Jenő, dr. Dellmanics Lajos, Torontáli takarékszövetkezet és hitelbank 20—20 korona; dr. Grandjean József, Franz J. L., Reber Ferenc, Erdődy Márton, Marcin Jenő, Steinitzer Géza, Virágh Vilmos, Botka Béla, Vincehidny Ernő, dr. Brájer Lajos, Mayer Rezső 10—10 korona; dr. Nagy Dező, Eisenszöder és társa, Lucics Miklós, Wantoch Zsigmond 6—6 korona; Ujváry Adolf, Weisz Izidor, Nagybecskereki népbank részvénytársaság, Zsirus Lajos, dr. Stassik Ferenc, dr. Magyar Karoly, dr. Hollander László, Daus Gyula, dr. Demkó Endre, Kellner József, Haidgger Ödön, olvashatlan név, Napholtz Agoston 5—5 korona; özv. Vécsey Istvánné, Oldai István, Berényi Bódog, Schindler Béla, Mihael Béla, Standhafi Kálmán, dr. Várady Imre, Freund Samu és fia, dr. Pollák Győző, Reiter Mór, Fein Fülöp, Hesse százados, dr. Véghe Lajos, Klein Bernát, dr. Sern László 4—4 kor.; Grünbaum Vilmos, Partilla Géza, Hertzfeld N., Szávits Sándor, Mesznik Lipót, Menciaer Lipót 3—3 kor.; Veszely Prokóp József, Finkelstein M. és Zs., Demkó Vidor, Roseborn N., dr. Steiner Gyula, Szabó Ferenc, Heimböld Károly, Eckstein testvérek, Radics Milán, Braun N., Klein János, olvashatlan név, Eckstein Vilmos, Hausladen Mátyás, Rehak Antal, Filó Róbert, Stefanovits János, Wischt Ferenc, Kelemen Péter, Scheirich P., Straky testvérek, Kothstein János, Watzke F., Bencze Antal, dr. Kiss János, Grünzweig H., Wilhelm Ferenc, Sajovitz Samu, Konkoly N., Zimmerer Antal, Baaden Hugó, Eckfeld M., Wahner György, Petry János, Berger Rezső, Grün Zs., Riber Péter, Billitz János, Stageschmidt János, Prandl Rezső, dr. Bilitzné, Hadfy Döme, dr. Kardos Samu, Liptay István, Konkoly Imre, Novak C. J., Kadelsburger Lipótné, dr. Goldmann

József, Kovács Gedeon, Huzl Sándor, Kokits A. F., Liszacz N., Sebastian János, dr. Polgár A., Mateics N., Marton Andor, Konkoly Samu, Roknits Dusan, Praschák testvérek, Mocsányi N., Grün Simon, Dniakovits János, Baaden J. L., dr. Klein Mór, Engel Samu, olvashatlan név, Ilmitzi Mihály, Grób János, Mangold Lipót H., Filkovich Józsefné, Kiss Sándor, Ambrózy László, N. N. 2—2 kor.; Harold Ferenc, Hubert Zsigmond, Kovács Ignác, Farbas János, Brüll Miklós, Mattanovich György, Rósa Béla, Schenk Hermann, Klein N., Weiterchan Jakab, Wassermann N., Petz Antal, Klein Mór, Goldberg Mihály, Moldoványi N., Sajó Aurél, dr. Krsztosits Jenő, Schuld N., dr. Anna Ernő, dr. Riesz Jakab, Tarnay Ferenc, Schlesinger Sándor, Bauer Pál, Geiger Manó, Stojkovits György, olvashatlan név 1—1 koronát.

— A háborús század. A híres Blowitz, a „Times”-nek párisi levelezője, aki annak idején a kályhalyukból hallgatta végig a berlini kongresszus tanácskozásait, a „Northon American Review”-ben azt jósolja, hogy a XX. században háború háborút fog érni. Anglia és az Egyesült-Államok fognak mérközni, Európa közepén pedig másnapra hogy Ferenc József király meghalt, kitő a háború E halál eshetősége a diplomatáknak folyton ezekben forog, a külügyminiszteriumokban ugyan nem igen beszélnek róla, de mindig rá gondolnak. Idézik Delcassé francia külügyminiszter mondását: „Az osztrák császár halála Franciaországot arra kényszeríti, hogy az általános mozgósítást elrendelje. Azon a napon kell, hogy az összes francia szuronyok támogatják a diplomatákat, a kik Franciaország számára részt követelnek a kalácshól, melyen a hatalmak osztani fognak”. Es ha Franciaország nem mozgósít is, mindenütt mozgósítani fognak. Nem lehet előre látni, hogyan fog a háború kitörni. Közömbös, hogy melyik körülmény okozza a tüzet, mikor bizonyos, hogy kigyul. Ott van Románia, mely Oroszország által bitorlva, Erdélyt el akarja venni Magyarországtól, sőt sohasem engedti át ezt a tartományt. Továbbá a szláv tartományok, Oroszországgal fölbitatva, vissza fogják utasítani, hogy továbbra is a magyar vagy nemet befolyás alatt éjjenek. Sem Franciaország, sem Oroszország nem tülhetik nyugodtan, hogy Németország hat millió osztrák némettel szaporodjék. Itália reméli, hogy területét kiterjeszti Triesztől Cattaróig s visszacszerzi az Adria partjait.

— Cigányháború. Erdekes látványt láttak szemtanúi Giládon a falu végén lakók. Kaldaras Juon cigánylegény ugyanis halálosan szeretett egy leányt, Mihajlovits Flórárt. A leány szintén vonzalommal viseltetett a csinos legény iránt s szivesen lett volna a felesége. Csakhogy az öreg Mihajlovits nem akart tudni a legényről. A cigányok két pártra osztottak; az egyik párt a fiatalokat, a másik az öreget védte. E dolog felett oly nagy verekedés támadt, mely kisebb háborúhoz hasonlított. A vége az lett, hogy Kaldaras leharapta az öreg jobb fülét s a többi Mihajlovits pártiak

— Jól van kisasszony, ön parancsol és én engedelmeskedem. Mi ketten pedig leszámolhatunk — szólott a fiatal emberhez.

— Nem fognak leszámolni! Megtiltom Sándor, hogy egy ilyenel megverekedjék!

— Ön tudni fogja, mi a kötelessége — mondottam Sándornak és elmentem.

Haza érve a fejem zúgott, mindenféle zavart gondolatok keringtek agyamban. Nem voltam tisztában semmivel. Nem tudtam magamnak számot adni a történetekről, csak éreztem, tudtam, hogy Piroška boldogtalan lesz. Két napig nem mozdultam ki a szobámból, vártam a segédeit. Egész nap vívtam, különösen egy vágást gyakoroltam, a melylyel megölni akartam. Sándor halálával akartam Piroška életét megmenteni.

Hiába vártam, nem kért elégtételeit. Így telt el néhány hét. Seholy sem volt nyugtom. Nappal barangoltam az erdőben és mindig csak Piroškára gondoltam; éjszakáimat álmatlanul töltöttem és ismét csak ő járt eszemben. Néha sirtam fájdalmamban mint egy megtévelyodott, hogy nem tudom megölni a csábítót. Egy napon, ép úgyban voltam még, belépett két ur és elmondották megbízásaikat. Elfogadom e még a kihívást. Majd, hogy meg nem öleltem őket örömben. Tehát megölhetem végre. Bántott azonban a kétes bizonytalanság, hogy megrontotta e a leányt, vagy sem? Piroška apjától megtudtam mindent Sándor megszöktette a leányt és három hétig voltak távol. Másnap megverekedtünk. Az első összecsapásnál kihalt a kard kezéből és két napra rá meghalt. Engem meg egy esztendőre vittek a foghásba. Mikor kiszabadultam, első dolgom az volt, hogy felkeressem Piroškát. Apja kitagadta, elkergette és senki sem tudta hol van? Félttem, hogy el emésztette magát Sándor halála miatt. Bántott a lelkiismeretem és iszonyuan szenvedtem. Annyit mégis megtudtam, hogy kasziroléány lett be-

lőle; mentem tehát keresni őt. Utaztam városról városra, míg Pápán rá nem találtam.

Bementem abba a kávéhába, hol ő volt. A kaszában ült és gondolkodott. Fekete ruha volt rajta és előttem még százsorta szebbnek tűnt fel. Mikor meglátott, halálsápadt lett és úgy tett, mintha nem vett volna észre. Egy kis idő múlva kiment a kávéházból és nem jött többé vissza. Elutazott. Így üzem közel két évig, de nem láttam többé. Irni akartam néki, hogy szeretem, elveszem feleségül, de nem tudtam meg a címét. Öszintén mondom, örültem szerettem azt az elbukott leányt és mindent feláldoztam volna, hogy boldoggá tegyem, de a sors nem engedte. Budapestre jöttem és egy napon egy fekete keretű levelet kaptam asztalomon. Ime itt a levél (Es tárcájából kivett egy fakó, elrongyolódott, gyászkeretes levelet. Kezei reszkettek és szeméi nedvesen meredtek a papírra).

— Ne nevesd ki barátom. Valahányszor ezt a levelet kezembe veszem és nézem ezeket a picike holt betűket, mindannyiszor el érzékenyülök. Pedig de sokszor olvasom és nem untam még bele. Lásd, ez a levél az, mi elválaszt és mégis közelebb hoz Piroškához. A lelkebe látok ilyenkor, abba a bájos és nemes lélekbe, mely mindvégig mocsoktalan maradt.

— Szerencsétlen uram! Ön üzött, kerge tett engem városról városra és én menekültem ön elől. Így volt ez közel két évig és én ezalatt iszonyuan szenvedtem. Ismét utánam jött és érzem, hogy ha nem cselekszem rögtön úgy találkoznunk. Es ezt nem akarom. Választottam tehát. Olyan helyre menekülök ön elől uram, hová nem fog követni. A halálba megyek. Így megszabadulok önmagamtól és magától. Rég akartam ezt már megtenni, de nem volt hozzá elég erőm. Most két rossz közül a kisebbiket választom. Ön az oka uram mindennek: boldogtalansá-

gomnak, halálomnak. Miért jött utánam? Mit akart tőlem? Meg akarta magát boszulni azzal, hogy szemembe vágja: mivé lettem? . . . Megfojtottam volna tulajdon kezemmel; pedig önnek élnie kell. Akartam, hogy szenvedjen, mint én szenvedtem; ne legyen nyugalma seholy, soha, mint nekem nem volt; éjente bolyogjon álmatlanul, mint én tettem! . . . Ott lebegjen véres szellemem szeméi előtt mindég és mindenütt és ne tudjon e látomástól szabadulni. Hadd tudja, mit tesz élni boldogtalanul! . . . Ön megölte Sándort és nem elégedett meg egy áldozattal, még egy kellett, én kellettem magának, az én véremre szomjuhozott. Es elérte célját. Pedig tudom, hogy szeret, örült, szenvedélyes szerelemmel és boldoggá lenne, ha engem e sek rettentő szenvedésért boldogítani tudna. De én nem akarom ezt. Nem akarom, hogy boldog legyen! Hadd éjjen azzal a tudattal, hogy gyilkolt, két életet gyilkolt meg! E tudat legyen büntetése egész életére! . . . Csak Sándort szerettem és szeretem még mindég és meghalok ő érte ön miatt! . . .

Barátom görcsösen tartotta az elsárgult levelet kezében és iszonyuan sirt. Nem volt erőm vigasztalni, megnyugtanni őt, mert két forró könnyesepp pergett végig halvány arcomon és — vele sirtam.

— Mit szólna hozzá? — kérdi szerencsétlen barátom később remegő hangon.

Nem válaszoltam néki, csak néztem, csodáltam ezt a nagy zokogó embert, ki ennyi bánatot el tud viselni és oly végtelen, örök szerelemmel tud szeretni egy elbukott leányt. . . .

Es ott ültünk puha kényelmes szobánkban, nem törvölve az ablakunk alatt járkáló didergő emberekket, a fagyos idővel, a nagy csillagpelyhekben hulló hóval, — a szamovár ritmikus zenéje mellett könyözve elmerengtünk . . .

Fenyéri Jakab.

is véres vereséget szenvedtek. A osendörtség tudomást szerezvén a dolgról, az egész karavánt bekísérte. A fiatalok pedig már most várhatnak.

Az anyakönyvi hivatalból. A nagybecskereki anyakönyvi hivatalban legújabbán a következő bejelentések történtek:

Házasságok: Vidács János, rk. földmives és Horváth Teréz, rk. — Nechuta Gusztáv, ág. ev. vasúti vonatvezető és Haltweisz Mária, rk. — Purkov Szvetozár, gk. napszámos és Popov Danica, gk. — Berberszky Vitályos, gk. földmives és Czvejanov Katalin, gk. — Tóth Péter, rk. földmives és öv. Kertész Ferencné, szül. Zombori Rozália, rk. — Arszin Lázár, gk. napszámos és Risztin Danica, gk. — Kirtyánszky Mihály, gk. napszámos és öv. Jozity Illésné, szül. Babity Perszida, gk. — Radanov Vazul, gk. napszámos és Bájin Darinka, gk. — Popov Dusan, gk. földmives és Czvejanov Leposzava, gk. — Piperszky Pál, gk. földmives és Gardinovacska Marianna, gk. — Jovicz János, rk. napszámos és Meszmann Angyalka, rk. — Adamov Vitályos, gk. földmives és Mirkov Zsófia, gk. — Kozlovacska Vitályos, gk. földmives és Krunity Lyubicza, gk. — Fanka János, gk. vasúti munkás és Joczity Marianna, gk. — Pinkert Illés Ferenc, rk. kereskedő és Grandjean Vilma Katalin, rk. — Mayer Mátyás, rk. borbély és Koller Franciska rk.

Születések: Popov Vitályos, gk. napszámos, fia. — Lambity Szvetozár, gk. földmives, leánya. — Mandovics Ilona, rk. napszámos, fia. — Nemes Pomezsaszky Sándor, gk. postatiszt, leánya. — Schneebacher Lajos, rk. mészáros, leánya. — Cseszkó Péter, rk. földmives, fia. — Benő József, rk. üvegkereskedő, leánya. — Popov Kuzmanov Sándor, gk. földmives, leánya. — Gruin Sebő, gk. napszámos, leánya. — Róna Arpád, izr. főkönyvelő, leánya. — Tabakov György, gk. földmives, leánya. — Laczkov Dusan, gk. napszámos, leánya. — Baló György, rk. napszámos, fia. — Grubacszy Sándor, gk. földmives, leánya. — Prágai István, rk. földmives, leánya. — Nedelkovits Miklós, gk. cipész, fia. — Gombár András, rk. cipész, fia.

Halálozások: Richter István, rk. 7 hónapos, kuceber fia, bélhurut. — Ozv. Szende Sándorné szül. Braun Ilona, izr. 70 éves, aggkór. — Gombár Mátyásné szül. Wágner Magdolna, rk. 40 éves, szervi szívba. — Ozv. Ferenczy Jánosné szül. Tóth Mária, rk. 72 éves, gutaités. — Wagner János, rk. 13 hónapos, napszámos fia, bélhurut. — Baranyai András, rk. 14 éves, kermányos fia, agyhártyalob. — Szekeres Sándor, ev. ref. 43 éves, napszámos, idült bõrhurut. — Ambrózy Lajos, ág. ev. timár, 57 éves, veselob. — Sevyt János, gk. 53 éves, napszámos, szívszélhűdés. — Pacséry Rezsényi Aladár, rk. 19 éves, közíg. tanfolyam hallgató, lövés a fejbe. — Gardinovacska Dóme, gk. napszámos, 62 éves, tüdőlegdag. — Baló Julianna, rk. 17 éves, földmives leánya, tüdővész. — Gyurakov István, gk. földmives 62 éves, tüdőlegdag.

Irodalom.

* **Előfizetési felhívás.** Zempléni Arpád, az ismét poéta egy verses regényre hirdet előfizetést. A regény tárgya a budapesti bohém életből van merítve. Zempléni Arpád új munkája könyvszerzői és érdekesnek ígérkezik, a mennyiben Tóth István szobrász plasztikus képeivel lesz illusztrálva és a relief-illusztráció merőben új dolog. A képekből a felhíváson mutatóba közölt már korcsmabejárát — Bormérés „Karthágó” városához — nagyon kedves, humoros műdarab. A könyv szerzőnél (IX., Czuczor-utca 8. sz.) rendelhető meg egy koronájával.

* **A magyar kereszténység.** Alig fél éve, hogy Magyarország megülte a kereszténység hódításának nagy ünnepét. Kevés emléke maradt ránk, a kereszténység első századainak. A nagy átalakulás nehezen talált utat a pusztai néphez, melynek harcias ősvallása, háborus multja, harkedvelő nomád élete sokban ellene mondott e békeséges, csöndes vallásnak, mely mellőzte a régi véres áldozatok ünnepélyes jeleneteit. Sokáig égett még az áldozat tüze az erdők belsejében, a források fejeinél, az áldozatköven, melynek tövében a fehér ló piros vére összefolyt a patak ezüst vizével. Hiába vette kezébe a keresztet a szent király, ki koronáját s koronájával országát a Boldogságos Szűznek áldozta fel, hiába nyirták le befőt hajukat a vezérek, hiába mosta a keresztviz a vitézek füstökös homlokát, a szivekben még a pogányság tanyázott s szelleme vissza-vissza járt Thonusoba sírjától kísérteni. Emlék alig maradt ránk ebből a korból. Az első fatemplomok elpusztultak, itt-ott találni még alapfalait az első kőegyházaknak. Pécsét Rómer Flóris egy ó-keresztény sírkamrát talált, melynek mennye-

zete és falai ki vannak fejtve. Sok helyütt lehullt már a nagy időt látott vakolat, de a kép középső része ép, simeit elevenen megtartotta az idő, kivetheti a négy fejet s a szalaggal átkötött csokrokat, a kis piros virágokat, melyek vagy 800 esztendeje nyílnak a föld alatt, a nedves, hideg falon. Ezt a nagyérdékű régi műemléket hű reproductióban adja most közzé a Nagy Képes Világtörténet, mely tetemes áldozatokkal keresi fel és közli a régi műemlékeket, a legújabb technikai vívmányai szerint. A nagy vállalatot legkittünbõbb tudósaink igazságszerkesztője pedig Marczali Henrik egyetemi tanár. Az egész nagy mű tizenkét kötetet tesz ki. A negyedik kötetet dr. Borovszky Samu, akadémikus írta. Az iszlámról szóló részt pedig dr. Goldziher Ignác, az európai hírvagyomány orientalista. Egy kötet ára díszkötésben 16 kor. Kapható füzeteként (a 60 fill.) és havi részletfizetésre is a kiadó-társulatnál, Révai Testvérek Irod. Int. Részvénytársaságánál. Budapest, VIII., Üllői-ut 18. Most a 91—92. füzet jelent meg.

KÖZGAZDASÁG

Közgyűlések.

- Február 24. A torontáli h. é. vasutak alkalmazottainak takaré- és előlegezési egylete, mint szövetkezet közgyűlése.
- 24. A nagybecskereki bõrparaszok szövetkezetének közgyűlése.
- 24. Torontálmegye központi hitelszövetkezet, mint az Országos központi hitelszövetkezet tagja közgyűlése.
- Március 3. A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete” közgyűlése
- 3. A nagybecskereki ipartestületi betegsegélyező pénztár közgyűlése.
- 8. Az alibunári járási hitelszövetkezet közgyűlése.
- 10. A jarkováci népbank részvénytársaság közgyűlése.

Ingtalanok forgalma.

Nagybecskerek város területén 1901. évi február hó 15 től február hó 22-ig terjedő időszakban a következő ingatlanváltások történtek: Gyukits Jóca tulajdonát képező 1026 ösz. házat megvette Gyukits Milivoj és Kvaics Vukoszava 1600 koronáért.

Vukov Liza hagyatékához tartozó 2203 ösz. házat előörökölte Vukov Zára férj. Tabacska Csédáné, Vukov Dragomir, kk. Vukov Julka.

Kovács Ferenc hagyatékához tartozó 600 ö. beltelket és 8 hold szántóföldet előörökölte kk. Kovács Ferenc.

Junger Péterné Mayer Anna hagyatékához tartozó 815 ösz. házat előörökölte kk. Junger Pál és Gáspár.

Radanov Dusan hagyatékához tartozó 705 ösz. házat előörökölte Radanov Mojsze.

Vorgits Mladenné Piada hagyatékához tartozó 1000 ö. szérűskertet előörökölte kk. Vorgits Mária, Velyko, Gyurica, Dusan, Cveta és Vojin.

Piaci árak.

Hivatalosan feljegyzették a Nagybecskereken, 1901. évi február hó 22-én megtartott heti vásár alkalmával:

Buza	50 kilogramm	6.60 korona
kétszeres	„	6.10
rozsa	„	6.—
árpa	„	5.—
zab	„	5.50
kukorica új	„	4.70
repce	„	10.80
széna I.	„	2.80
„ II.	„	2.50
szalma I.	„	1.50
„ II.	„	1.—
burgonya	„	2.20
marhahús I. 1 kilogr.	„	—96
„ II.	„	—88
borjú hús	„	1.20
disznó hús	„	—96
juh hús	„	—72
zsir	„	1.04

TAVIRATOK.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február 22-én.

Budapest, február 22. (A „Torontál” eredeti távirata) A képviselőház mai ülésében folytatták a kultusz-tárca költségvetésének részletes tárgyalását.

Rakovszky István a keresztény kultúra művelését követeli szemben a kozmopolitikus irányzattal. A kongrua iránt a miniszter jóindulatát kéri. Wlassics miniszter az autonómiai kongresszusból komédiát csinált. Ha nem lesz meg a katolikus autonómia, ugy a protestánsok is félthetik autonómiájukat.

Wlassics Gyula kultuszminiszter válaszában kijelenti, hogy a keresztény

kultúra kozmopolita és legkevésbé magyar. Nálunk pedig a művelődés keresztény alapokon nyugszik. A kongruát lehetőleg rendezni fogja. A katolikus autonómia csak úgy jöhet létre, ha lehetséges és teljesíthető feltételek közt maradnak.

A Reichsrathból.

Budapest, febr. 22. (A „Torontál” eredeti táv.) Bécsből jelentik: Állandó botrány-fészek lett az osztrák népek parlamentjéből. A mai nap eseménye, hogy Bzora d hevesen kelt ki három cseh nyelvű interpellációnak német fordításban leendő felolvasása ellen. A csehek óriási lármát esaptak, melynek lecsillapodta után az elnök kijelentette, hogy ma nem olvastathat föl cseh nyelvű interpellációkat, mert a német fordítással csak holnapra lesznek kész. Az ülés tovább folyik.

A burok szabadságharoa.

Budapest, febr. 22. (A „Torontál” eredeti táv.) Londonból jelentik: Kitchener lord tegnap visszatért a Dewett elleni expedíciójából, amely teljesen sikertelen volt. French tábornok, aki három napja tildözi állítólag Botha csapatait elűnt. Lehetséges, hogy a burok bekerítették.

Budapesti gabonatózdsze.

Budapest, 1901. február 22.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései:

Buza	kilóg.	50 kilogr. ára		50 kilogr. ára			
		kor-tól	kor-ig	kor-tól	kor-ig		
Bánsági	6	76	7.35	7.50	80	0.—	0.—
Tiszavidéki	„	76	7.45	7.60	80	7.85	7.95
Pestvidéki	„	76	7.35	7.45	80	7.75	7.85
Bácskai	„	76	7.55	7.65	80	0.—	0.—

		kilóg.		kilóg.	
		70—72	7.15	7.30	7.05
Roze	uj	elsőrendű	—	7.—	7.05
„	„	másodrendű	—	—	—
Árpa	„	takarmány	60—62	6.10	6.20
„	„	égetni való	62—64	5.90	6.10
„	„	sőrfőzésre való	64—66	0.—	0.—
Zab	„	—	39—41	6.15	6.85
Tengeri	ő	bánsági	—	0.—	0.—
„	„	másnemű	—	5.80	6.40

Határidő-üzlet.

Budapest, febr. 22. (A nagybecskereki Lloyd-társulat távirata.) Kielégítő kínálat mellett, a malmok tartózkodása következtében, lanyha vételkedv. Az árak változatlanok. A mai határidőüzlet jegyzései déli zárlatkor a következők:

Buza ősze	7.49—7.50
„ tavaszra	7.69—7.70
Roze ősze	7.28—7.29
Tengeri májusra	5.23—5.24
Zab ősze	6.25—6.26

Vonatok érkezése és indulása

Nagy-Becskerekre, illetve Nagy-Becskerekről.

Érvényes 1900. december hó 1-től.

Érkezik:

A nagybecskereki pályaudvarra:

- Zombolyáról: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
- Pancsováról: délelőtt 7 óra 53 p.; délután 6 óra 10 p.
- Temesvárról: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
- Verseczről: délelőtt 9 óra; este 7 óra 22 p.
- Alibunárról: este 7 óra 22 p.
- Zombolyáról: (keskenyvágányu vonalon) reggel 8 óra 7 p.; este 6 óra 48 p.

Budapest—Nagy-Kikindáról: reggel 7 óra 52 p.; délután 4 óra 45 p.; éjjel 10 óra 22 p.

Indul:

A nagybecskereki pályaudvarról:

- Zombolyára: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
- Pancsovára: reggel 8 óra 10 p.; délután 6 óra 30 p.
- Temesvárra: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
- Verseczre: reggel 3 óra 55 p.; délután 4 óra 50 p.
- Alibunárra: reggel 3 óra 55 p.
- Zombolyára: (keskenyvágányu vonal) reggel 4 óra 8 p.; délután 5 óra 16 p.

Nagy-Kikinda—Budapestre: reggel 5 óra 45 p.; délelőtt 11 óra 49 p.; este 7 óra 05 p.

Dr. Brájjer Lajos távollétében a szerkesztésért felelős: Mayer Rezső.

Meghívó.

A „Nagybecskereki Kereskedelmi Csarnok“ 1901. évi március hó 2-án délután 5 órakor a „Korona szálló“ nagytermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a Kereskedelmi Csarnok tagjai tisztelettel meghívhatnak.

206—1.1

Tárgysorozat:

1. A választmány évi jelentése
2. Az 1900. évi számadás bemutatása.
3. Az 1901. évi költségvetés megállapítása.
4. A tagsági díjak megállapítása.
5. A választmány kiegészítése.
6. A számvizsgáló-bizottság megválasztása.
7. Az alapsabályok módosítása.
8. Esetleges indítványok.

Mocsányi Rikárd,
titkár.

Oldal Antal,
elnök.

210. B. v. k. szám. 1901.

208—1.1

Arveresi hirdetmény.

Közhirre tétetik, miszerint a tekintetes nagybecskereki kir. járásbírósnak 1900. évi Fh. 1083/2. szám alatt kelt végzése folytán Eisenstädter S. és társa nagybecskereki cég részére, Stern József és neje Gizella nagybecskereki lakosnál 107 kor. 70 fill. és jár. iránti kielégítési végrehajtás útján 1900. évi november 6-án felülfoglalt 625 koronára becsült butorok stb-ől álló ingóknak a peresek lakásán Nagybecskereken, Uri-utcában, bírói árverésen készpénz fizetése mellett leendő eladása 1901. évi március hó 4-ik napjának délutáni 3 órájára tüzetett ki az 1901. évi V. 281/3. sz. alatt kelt végzés alapján.

Együttal felhívhatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, de az, ha részükre a foglalás korábban eszközöltetett, a végrehajtási iratokból ki nem tűnik, úgy az esetben is, ha elsőbbségük bérleti vagy haszonbérleti viszonyon alapszik és ezen törvényes zálogjoguk a végrehajtási jegyzőkönyvben meg van ugyan említve, azonban a követelés összege ugyanott kitüntetve nincs, miszerint az 1881. évi LX. t. c. 111. §-ához képest elsőbbségüket az árverés megkezdéséig alólítható egy példányban írásban adják be, avagy szóval jelentsék be annál is inkább, minthogy későbbben bejelentett elsőbbségek végrehajtató kielégítését nem gátolván, igénylik a vételár fölöslegére fognak utasítani.

Kelt Nagybecskereken, 1901. évi február 21-én.

Kiss István,
kir. bir. végrehajtó.

Gőzcséplő-garnitúra.

10 lóerőre, újonnan teljesen kijavított, használati engedéllyel bir és megvizsgáltatott, többlet végett **eladó**

gr. KARÁCSONYI CAMILLO tisztartóságánál
Laudontanya (Torontálmege). 207—3.1

M. kir. államvasutak.

Legolcsóbb utazás Bécs és Fiume között vagy viszont Budapestén át.

Abbáziába, Lussin-Piccoló és Cirkenica üdülőhelyekre, továbbá a dalmát partvidékre, valamint Olaszországba való utazások megkönnyebbítése céljából Bécsből Fiuméba és viszont Budapestén át igen mérsékelt áru menetjegyek adnak ki és pedig az I. osztályban 36 korona 70 filléért, a II. osztályban 24 korona 40 filléért és a III. osztályban 11 korona 80 filléért. Ugyanezen áron Bécs Zágráb és Károlyváros között is adnak ki közvetlen menetjegyek Budapestén át.

Ezen menetjegyek, melyekből az I. és II. osztálynak a gyorsvonatok használatára is jogosítanak, 8 napig érvényesek és azokkal ezen

időtartamon belül az utazás Budapestén látmozás nélkül megszakítható.

Együttal feleltetik, hogy Fiuméből a dalmát vidékre nevezetesen Ragusába, a hová Bécsből közvetlen menetjegyek is adnak ki és a podgyász is közvetlenül felvétetik, a közlekedést a magyar horvát hajózási társaság kényelmes hajói, Fiuméből Velencébe és Ankonába pedig az Impresa Fiume-Venezia kényelemmel berendezett termes gőzhajói igen olcsó viteldíjak mellett közvetítik.

Bővebb felvilágosítás Budapestén a városi menetjegyirodában (Hungária-szálloda) és Cook Tamás utazás irodájában (Vigadó tér) nyerhető, továbbá Nagel és Wortmann-cég utazási irodájában Abbáziában és Bécsben, valamint a Cook Tamás féle, Schenker és társa utazási irodájában Bécsben, Stangen Károly utazási irodájában Berlinben és Antonio Paolinál Velencében nyerhető.

Budapest, 1901. január hóban.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)

58. tkvi szám 1901.

204—1.1

Arverési hirdetmény és árverési feltételek.

A nagybecskereki kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közbirre teszi, hogy dr. Végh Lajos ügyvéd, mint özv. Kettin Lukáné Piada ügygondnoka végrehajthatónak, Kettin Zsiva végrehajtást szenvedő elleni 120 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte.

Ennek folytán a nagybecskereki kir. törvényszék területén levő Béga-Szt. György község 343. számú tkjvben 694. 695. hrsz. a. felvett ingatlanon létező 357. öisz. felülépítmény, tehát a végrehajtáson kívül álló társulajdonos Relyin férj. Kettin Lyubica jutalékára is 800 korona kikiáltási árban 1901. évi március hó 30 ik (harmincadik) napjának délelőtt 9 órája Béga-Szt. György községhez tartandó nyilvános árverésen a következő feltételek alatt fog eladás alá kerülni.

1. Ha a megállapított kikiáltási áron felül ígéretet senki sem tenne, az árverésre kitűzött birtok szükség esetén a kikiáltási áron alul is el lesz adandó.

2. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10%-át, vagyis 80 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. c. 42 §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám a. kelt magy. kir. ig. min. rendelet 3. §-ában jelölt óvadékképes értékpapirban a kikiáltott kezéhez letenni, vagy az 1881. évi LX. t. c. 170-ik §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított elismervényt átsegélytani.

Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. tvszék tkvi irattárában és Béga Szent György községhez tartandó megtekinthetők.

Kelt a nagybecskereki kir. törvényszék telekkönyvi hatóságánál, 1901. évi január hó 9-én.

Kövér,

kir. törvényszéki bíró.

A magy. kir. államvasutak 80^a/I. számhoz 1901. bpest-jobbparti üzletvezetősége.

Anyagszállítási pályázati hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak budapest jobb parti üzletvezetősége 1901. évben felmerülő szükségletének fedezésére 8866 m. darabolt kavics szállításra ezennel nyilvános pályázatot hirdet. A részletes kimutatás, mely egyszersmind ajánlati mintául is használandó, az üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályánál (I. d.) Budapest, Külső-Kerepesi-ut 2 ik házcsoportjában kapható.

Ugyanezen kimutatásban fel vannak sorolva az egyéb pályázati és szállítási feltételek. Az ajánlat 1 koronás bélélygel ellátva bepecsételve a borítékon „ajánlat a 806/901. számhoz“ felirattal megjelölve legkésőbb 1901. évi március 6-án déli 12 óráig nevezett üzletvezetőség anyagbeszerzési osztályához betervezendő.

Budapest, 1901. évi február hó.

Az üzletvezetőség.

(Utányomás nem díjazatik.)

Arverési hirdetmény.

Alulírott, mint a Csebza községi ingatlan vagydon zörgöndnoka által közhirre tétetik, hogy nevezett község 242 holdból álló jó minőségű legelője folyó évi március hó 4-én Csebza községhez tartandó nyilvános árverésen 1901-ik évre a leg-többet ígérőnek haszonbérbe fog adni.

Felhívhatnak az árverelni szándékozók, hogy 400 korona bánatpénzzel ellátva a kitűzött időben és helyen megjelenjenek vagy írásbeli zárt ajánlataikat ugyanannyi bánatpénzzel az árverést megelőző napig alulírott Szerb-Ittebére beküldjék, aki-nél is az árverési feltételek bármikor betekinthezők.

Kelt Szerb-Ittebén, 1901. évi február hó 18-án.

Engelmann Márton,

zárgöndnok.

(206—3.1)

168436/1900. szám.

M. kir. államvasutak.

Legrövidebb és legolcsóbb utazás Olaszországba.

A Fiume—Velence és Fiume—Ancona közt közlekedő termes gőzhajók téli menetrendje.

Fiume—velencei vonal:

Ejjeli járat.

Fiuméből indulás minden kedden és szombaton este 8 órakor.

Velencéből indulás minden hétfőn és csütörtökön este 7 óra 30 perckor.

Velencében érkezés és indulás a Szt.-Márk téren.

Menettartam 10 óra.

Fiume—anconai vonal.

Nappali járat.

Fiuméből indulás minden hétfőn reggel 7 órakor.

Anconából indulás minden szerdán reggel 7 órakor.

Ejjeli járat.

Fiuméből indulás minden csütörtökön este 8 órakor.

Anconából indulás minden szombaton este 8 óra 30 perckor.

Menettartam 10 óra.

A gyorsvonatok Fiumében a gőzhajók kikötőhelyéig és onnan közlekednek.

A termes gőzhajók csatlakoznak a Budapest—Fiume közt közlekedő gyorsvonatokkal, valamint a Róma, Nápoly, Bari, Brindisi, Bologna, Milánó stb. felé induló, illetve onnan érkező vonatokkal.

Menetdíjak.

A gyorsvonatokon érvényes menetjegyek árai, a hajó-átelési díjjal együtt:

a) Budapestről Dombóvár—Fiumén át Velencébe vagy Anconába, vagy viszont:

Gyorsvonaton I. oszt. és a gőzhajón I. oszt. 34 kor.

„ II. „ „ „ I. „ 26 „

b) A gőzhajókon Fiuméből Velencébe vagy Anconába, vagy viszont:

Diszterem, hálólhelyyel együtt 16 korona.

I. osztály, „ 12 „

III. „ (fedélzet) „ 6 „

Továbbá kaphatók még ezen utirányon érvényes Olaszországba szóló kombinálható mérsékelt körutazási jegyek is.

A gyorsvonatokon érvényes közvetlen menetjegyek árai a hajó átelési díjjal együtt:

Budapestről: I. oszt. II. oszt.

Rómába vagy viszont 73 franc 75 c. 54 franc 05 c.

Nápolyba „ 100 „ 85 c. 72 „ 85 c.

Firenzébe „ 73 „ 50 c. 53 „ 90 c.

Genuába „ 89 „ 25 c. 64 „ 90 c.

Milánóba „ 69 „ 95 c. 51 „ 40 c.

Nizzába „ 113 „ 75 c. 81 „ 95 c.

Cannes „ 117 „ 20 c. 84 „ 80 c.

Grasse „ 119 „ 85 c. 85 „ 75 c.

A gőzhajókon egy ágyért 2 korona utánfizetendő.

Menetjegyeket kiadnak és közelebbi elvilágosítással szolgálnak a m. kir. Államvasutak állomásai és városi menetjegyi irodái, valamint a Cook Tamás és Fia cég összes utazási irodái.

Budapest, 1901. január 20.

Az igazgatóság.

(Utányomás nem díjazatik.)